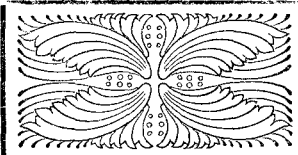

REVISTA

Curiositats granollerines

II

En el nombre d'avui donem a nostres llegidors la còpia traduïda de l'original castellà de la comunicació dirigida per la Junta del Vallès, que tenia son estatge en nostra Vila, en 21 d'agost de 1808, a l'Excm. Senyor Marquès del Palacio, dessorre la retirada precipitada dels francesos de Girona en la guerra de l'indpendència, adhuc que de les vicissituds que varen passar des de Mataró a Barcelona, hostigats pels sometents del Vallès i la Marina. Diu així la comunicació:

« Excm. Senyor.— Els francesos que es retiraven des de Girona, varen arribar a Mataró al captard del dia 18 d'aquest mes. El dia 19 proseguen son camí cap a Barcelona, incomodats terriblement per nostres Sometents i Miquelets, que es posaren a l'aguait en la costa; emperò mai varen experimentar tanta resistència com a l'arribar als termes de Tiana i Badalona, des d'on els feren un foc viu els Sometents i tres companyies de Miquelets d'aquesta terra. Dugues fragates angleses i quisquns barcos de nostra marina, varen privar a l'enemic de passar pel camí ral i es va veure obligat a seguir la seva marxa desviant-se per camins extravians fora de tret de canó. Una gran part d'ells va poder arribar a Barcelona, a la tarda d'aquell dia i els restants van passar la nit en aquelles muntanyes. El dia d'ahir, 20, continuaren dirigint-se a Barcelona, sota el foc continuat que s'els feia per mar i terra. Nostres embarcacions petites i les fragates angleses batten a l'enemic sempre que l'ocasió els ho permetia, i de les dites fragates va sortir una partida d'inglesos armats, que els arrepassà i desallotjà d'un pic en el que s'havien fet forts.»

»A la tarda arribaren a Badalona els enemics, i situant-se fora de les cases del poble, continuaren sofrint vives descàrregues de la nostra gent i de la de don Francisco Milans, qui amb uns mil homes havia arribat aquella migdiada, sostenint-li un combat el més insistent i to-

ssut, tant llarg, que pot assegurar-se que va durar del matí al vespre »

»Les tropes enemigues sembla que varen entrar a Barcelona aquesta darrera nit Han anunciat sa entrada amb 22 o 23 canonades, celebrant segurament com a triomf la desfeta que acabaven de sofrir. En els pobles de Tiana i Badalona, desfogaren sa natural ràbia i fúria calant foc a moltes cases, tallant, destroçant i destruint tot el què trobaven a llur pas »

«Dels nostres, moriren tres homes, i en foren ferits quatre Dels enemics no s'en sab el nombre cert; no obstant, ahir a la nit s'havien trobat ja deu cadàvers Els que quedaren ferits es pot assegurar que foren molts, a jutjar pel gran nombre de carros que d'ells es veieren entrar a Barcelona »

«Jamai aquest Corregiment pot témer, com ara, la fúria de l'enemic per haver-s'els-hi oposat constantment tots els pobles, emperò mai els preocuparà, si logren que V. E. mani apostar una partida de tropes capaç de sostenir un cordó des de Molins de Rei per Rubí, Sant Cugat, Montcada, Santa Coloma, fins a Badalona. Aquesta diligència privaria indubtablement tota comunicació amb l'enemic, i facilitaria l'organització dels Miquelets, que no podrà aconseguir-se mentre els enemics ens obliguin a barallar-nos cada dia, com ho faràn, si per mitjà d'un cordó respectable no s'els conté dintre Barcelona. La organització i disciplina dels Miquelets, és tant necessària, que sense aquest requisit jamai seràn de profit, i certament es conseguiria quan la tropa, posada en regla, sostingués les providències que aquesta Junta procuraria per a lograr-la. Déu vos guard a V. E. molts anys. Granollers 21 d'Agost de 1808.— Excm. Senyor — La Junta del Vallès »

Per la transcripció
C.

Nota: Aquest document va ésser publicat en el dietari titulat «Barcelona cautiua o sigui «Diari del ocorregut en la meteix ciutat mentre l'oprimiren els francesos». (Quadern setè. Mes d'Agost de 1808. Editat en l'oficina de Antoni Brusi. Any 1815)

DE COL-LABORACIÓ

El Crític

El crític tindria d'ésser, per raó de son fonament, el què més i millor hagués creat I succeeix tot el contrari: és el que no ha creat ni ha fet mai res, esdevenint-se així, la seva crítica, en una obra demolidora en lloc d'ésser una verdadera guia.

És tanta la seva petulància, que en totes les obres creu estar en possessió de la vidència creadora, quan no és altra cosa que un paràssit que l'entorpeix, no tenint altres medis d'expressió que el destruir.

Igual que hi ha plantes bones i dolentes; igual que hi ha animals que son inútils, i destrueixen a semblants o plantes, succeeix amb els homes, que mentre uns construeixen, altres ensorren.

El crític, que sempre somnia amb la fantàstica creació de l'obra perfecte i en la troballa del geni de la perfecció, no es dona compte que ell és el destorb perquè aquesta pugui eixir de la Naturalesa.

Ni amb aquells arbres selvàtics que creixen per son propi impuls, sens mà que els conreu-hi, pot comparar-se, perquè aquell és l'ornament i l'orgull de la selva que el veu créixer.

Es el cego que no veurà ni compendrà mai les proporcions en la creació individual, puix que la seva dèria està en arrencar els membres del mamut i dotar-los a les extremitats de la formiga i els de la formiga al mamut.

En breus paraules: el crític sols troba bò allò que es subjecte al séu anhel destructor i al séu egoisme de convertir la bellesa que ix de l'espontaneïtat natural amb la del gore pantanós de les seves regles i concupiscències.

MIQUEL DEL CAMP

ESPECIALITATS

Anís Faust

(El més antic i acreditat)

Cognac Parera

&

Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors

Mario Altimiras

(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

D'acord amb la tendència a la baixa de les primeres matèries, aquesta casa ofereix continuament noves
REBAIXES DE PREUS EN ELS ARTICLES

DIPÓSIT DE

Xampanys

(País i estrangers)

Vermouhts

&

Aixerops

©